

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

102. Vndenam, dum institutio fundatoris, vel statutum aut consuetudo id
clarè non exprimit, constet, vel conjectura sumatur, Capellaniam esse, vel
non esse sacerdotialem actu, vel habitudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

manifestè id continentēs. Verūmque id est, etiam si ultra onus celebrationis missarum servitium aliud impositum haberet v.g. cantandi in choro, quod residentiam personalem præferre videtur, positumque expressè esset in fundatione: Capellam hanc obtinens cantet, vel serviat: Luca loc. cit. n. 3. Garc. loc. cit. nu. 89. contra Nav. consil. 6. n. 3. de Clericis non resid. docente, verbum: cantet vel serviat; in fundatione Capellaniæ positum idem importare, quod residat; quod intelligitur de personali residentia: poterit enim & tunc adhuc Rector Capellaniæ talis per substitutum satisface-re; ut manifestum videtur ex decis. Rotæ in una Brixieni Capellaniæ, 2. Martii Anno 1598. apud Garc. n. 88. generaliter sic dicidentis: Capellania non requirit personalem residentiam, nisi fundator jussicerit; quod Capellanus per se ipsum inservire teneatur. Secùs autem esse videtur, ubi fundator dixisset: interfit vel assit in choro: hac enim idem, quod residat, importare videntur; adeoque imponendo hanc interresidentiam, & assistentiam impossuisse videtur residentiam personalem. Garc. loc. cit. n. 89. quamvis & in eo adhuc casu non importari nisi residentiam causativam seu impropriam, inducentem amissionem fructuum seu emolumentorum, aut distributionum, non verò propriam ac veram inducentem incompatibilitatis effectum, docet de Luca d. 57. cit. n. 6. & d. 58. n. 6. & d. 59. n. 4. &c.

2. Respondeo secundo: in particulari Capellaniæ interveniente auctoritate Ordinarii fundatâ cum obligatione residentiæ personalis, dum postmodum ejus fructus adeò diminuti sunt, ut non sint sufficiētes & proportionati amplius tali oneri, non obligat ad residentiam, saltem Ordinario tol-lente hanc obligationem. Garc. cit. p. 7. c. 1. nu. 126. docet etiam in genere Lott. l. 3. q. 27. nu. 19. his verbis: libera est hac in re facultas Episcopi, non solum in superadducenda residentia ex causa prædicta (nimirum urgente necessitate vel utilitate Ecclesiæ ex defectu ministrorum) sed etiam in tol-lenda, si ob tenuitatem fructuum non reperiatur, qui velit provideri; ut etiam latè probat Moneta de communi. ult. volunt. c. 11. n. 15. apud eundem, ut id eum posse in eo casu annuente patrono, aut etiam eo invito, si vocatus consentire noluerit; patet ex generali doctrinâ, quâ docent DD. ad c. nos quidem. de testam. posse Ordinarium in tali casu diminuere, seu reducere onera à fundatore imposta: cùm, ut ait Felin. ad c. cum accessissent de consil. n. 29. cestantibus redditibus cessare debet ordinatio testatoris, vide de hoc Garc. qui pro hac materia citat Lamb. l. 3. q. 6. n. 7. Azor. p. 2. l. 6. c. 24. q. 6. &c.

3. Respondeo tertio: Capellaniæ, quæ nullos fructus habent in absentia, sed omnes inter Capellanos & beneficiarios præsentes distribuuntur, absentiis nihil percipientibus, requiri videntur personalem & præcisam residentiam; ita ut illas obtinentes ad eam teneantur, & cogi possint, nō obstante consuetudine contraria. Garc. p. 3. c. 2. n. 188. idque ob decis. aliquam S. Congreg. quam ad fu-sum ibidem recitat Garc. quamque se originaliter vidisse ait apud eundem Gonz. gl. 5. n. 1. plura tamen in contrarium adducente Nav. consil. 4. de cler. non resid. n. 1. & seq. Quin imò tenere responsio-nem etiam non obstante consuetudine immemo-riali, ostendit Garc. loc. cit. num. 197. Verum & de hoc onore residendi accuratius infra sect. 3. c. 1.

Questio 101. Quot modis Capellania (idem est de alio beneficio) dicatur sacerdotalis?

R Espondeo tribus: primò: dum requirit eo tempore sacerdotium, quo jus obtinetur in Capellania. Secundò: dum requirit illud eo tempore, quo à patrono nominatur seu eligitur. Tertiò: dum ita solum illud requirit, ut qui eligitur, nominatur & offertur, fiat sacerdos intra annum ab eo tempore computandum, quo nactus est pacificam Capellaniæ possessionem; alioquin vel ipsa, vel ejus fructibus sit privatus. Azor. l. 6. c. 24. q. 4.

Questio 102. Undenam, dum institutio fundatoriæ, vel statutum, aut consuetudo id clare non exprimit, constet, vel conjectura sumatur, Capellaniæ esse, vel non esse sacer-dotalem; seu obtainientem illam debere esse aptitudine tantum, vel actu sacerdotem, & legere missas per seipsum?

1. R Espondeo primò: Capellania sacerdotalis est, & requirit in promovendo sacerdotium actu tempore præsentationis seu provisio-nis, dum dicitur in fundatione vel statuto: præsen-tetur sacerdos; vel promoveatur Capellanus, qui missam celebret: vel assumatur persona idonea ad celebrandum: vel etiam ut insinuat Garc. n. 97. præsentetur presby-ter vel rector causa celebrandi missas &c. qualitas enim adjuncta verbo juxta L. in delictis. ff. de noxalibus; intelligitur secundum tempus illius Garc. p. 7. c. 1. n. 58. citans plures pro hoc decis. Rota; & dicens esse communiorē contra Azor. l. 6. c. 24. n. 4. in cuius sententiam inclinabo. seq. ubi de SS. ordinibus requisitis in beneficiato. & Corrad. l. 2. c. 10. n. 117. in quantum ii volunt, id verum esse, dum fundator est laicus, non verò, dum est Ecclesiasticus, vel statutum Ecclesiæ sic loquitur; sufficere enim tunc posse intra annum fieri sacerdotem: pro hac doctrina citatur à Garc. n. 63. Lamb. p. 1. l. 2. a. 27. q. 7. & Anton. Genuens. Item contra Fer-ret. qui vult id solum tenere, dum sacerdotium an-nexum est per verba negativa, dicete v.g. fundato-re: Capellania conferatur non nisi sacerdoti. Item contra Zerol. p. 1. V. beneficium §. 8. qui vult posse insti-tui non sacerdotes, modò tamen infra annum fiant sacerdotes, dum Ecclesia fundata hâc conditione, ut ad illam instituantur tot presbyteri, qui quotidi-chielebrent; item contra Gonz. gl. 5. n. 104. & seq. qui idem cum Zerol. docet, & insuper addit, dum fundator diceret: præsentetur sacerdos & non alii; adhuc sufficere, esse in ea atate, ut saltem intra annum fieri possit sacerdos. huic ferè inheret Perez. de Lara l. 2. c. 5. n. 16. apud Garc. n. 63. nimirum dum fundator requirit presbyteratum per verba mixta affirmativa, sufficere præsentari idoneum ad presbyteratum. ac denique contra Paris. de resign. l. 4. q. 9. n. 34. qui vult in iis casibus, in quibus requiritur atas 25. annorum & sacerdotium, posse resignari & provideri beneficium non sacerdoti, habenti tamen dictam atatem. Ratio responsonis nostræ est, quod qui non est sacerdos actu, sed solum aptitudine, non dicatur vere, nec ab-solutè & simpliciter sacerdos; adeòq; in eo non veri-ficentur verba requirentia sacerdotium. Garc. n. 67. Contra dictam Corradi & Azor. distinc-tionem est, quod si in fundatione laici verba illa im-portent,

portent, quod Capellania sit sacerdotalis actu, idem etiam importare debeant in fundatione persona Ecclesiastica. Attendenda namque hic solum sunt verba fundationis, & eorum vis. Garc. loc. cit. n. 83. Secundò: requiritur actu sacerdotium, dum fundator vel statutum dicit, aut consuetudo habet, ut provisus sit Capellanus vel sacerdos: particula enim illa vel, est solum declarativa. Zech. de rep. Eccl. c. de beneficiar. n. 4. Tuschus lit. E. concl. 57. apud Garc. loc. cit. n. 60. & 72.

2. Respondeo secundò: Capellania ex eo, quòd fundator dixit, Capellatum debere celebrare missas seu divina officia, non est sacerdotalis, nec actu, nec aptitudine; sed conferri potest simplici Clerico, etiam tantum primæ tonsuræ, qui eam per substitutum administret. Card. de Luca, de benef. d. 61. n. 3. & 7. Garc. loc. cit. n. 85. & seq. citans pro hac responsive AA. quā plurimos, pluresque Rotæ & S. Congreg. decisi. clarissimas ad longum. Vide etiam Gonz. l.c. gl. 5. n. 72. item Lott. l. 2. q. 47. à n. 34. ubi ait: annexio sacerdotii minimè argui potest ab annexione oneris celebrandi ob separabilitatem facti celebrationis ab ipso onere; quod ut per alium non possit absolvī, nullo jure cautum est; pro quo citat prater alios Felin. in c. eum omnes. de confit. n. 3. dicentem ita de generali consuetudine servari; & ait hanc sententiam sēpissime probatam à Rota, cuius plures decisi adducit n. 35. Unde quamvis fundator vel statutum referat onus illud celebrandi ad personam beneficiarii; dum tamen expresse non removet hanc facultatem celebrandi per alium, quæ est à jure communi; potius censetur voluisse conformare se cum eo jure, quā ab ejus orbita recedere: cū omnī dispositiō nudis verbis prolatā vestiatur à jure communi. l. quarto. ff. locati. Lott. n. 36. atque ita tunc inflētitur ea relatio, ut ster demonstrativè ad qualitatem oneris; non autem dispositivè ad qualitatem persona. ut Lott. n. 37. Rationem responsionis præter eam, quam afferam infra loc. cit. hanc quoque afferat Garc. n. 92. ex eo tunc posse isti oneri satisfieri per substitutum, quod non fit in eo casu electa industria persona, & hinc valeat, quod quis per alium facit, per se ipsum facere videtur.

3. Respondeo tertio: Capellania erit quidem sacerdotalis, ut Lott. n. 38. citans Gonz. gl. 5. n. 100. & 107. non tamen adhuc erit sacerdotalis actu, sed solum aptitudine, ubi fundator dixit, Capellatum debere celebrare per se ipsum, seu debere personaliter defervire, vel debere residere. Garc. n. 98. citans Gonz. loc. cit. n. 100. Nav. &c. Item declar. S. Congreg. de Anno 1604. quam se authenticè vidisse teletur, qua inter cetera sic habet: *Si ex fundatione autem, ut Capellanus per se ipsum celebret missas, simplici adhuc conferri potest clero, iuxta tamen etate constituto, ut intra annum ad sacerdotium promoveri queat.*

4. Respondeo quartò: Capellania ex hoc erit adhuc sacerdotalis aptitudine, quòd præter onus legendi missas habet onus juvandi curatum in cantando, & aliis similibus assistendi in choro: tunc enim censetur injunctum servitum persone non tantum chori, sed etiam missarum; adeoque eas non poterit curare legi per alium. Garc. loc. cit. n. 89. Filiuc. tr. 41. c. 1. n. 15. Porro quis dispensare possit quoad dictam qualitatem requisitam à fundatore, & qualiter ei derogetur per provisionem Apostolicam, vide ex dicendis seq. loc. cit. Vide quoque Garc. loc. cit. n. 102. & seq. fusæ de hoc. Ac denique qualiter providendum in casu voluntatis

tatis fundatori ambiguae, deducenda ex verbis vel conjecturis, vide apud Card. Luca de benef. d. 86. ferè per tot. ubi etiam, quæ distinctio inter vocabula presbyter & sacerdos in hoc vel illo idiomate, in quo conscripta est fundatio. Plura de hoc vide, ubi de arte requisita ad singula beneficia. seq. seq.

Questio 103. Quid si ergo in fundatione Capellania dicatur: presentetur sacerdos proximior in sanguine, si inventetur alias Clericus, num si tempore presentationis fuerit aliquis sacerdos, is presentari debeat, et si sit remotior, & alteri proximiō p̄ferendus, et si hic postea adhuc ante institutionem remotioris illius eſſer jam factus sacerdos.

R Espondeo affirmativè: attendi enim debet tempus presentationis. Garc. loc. cit. n. 73. citans pro hoc Perez de Lara, & decisi. Rotæ.

Questio 104. An & quanta sit obligatio legendi missas impositas Capellania in Ecclesia, facello, vel altari à fundatore designato, & ad quid hoc negligens Capellanus teneatur; & quis in eo dispensare possit?

1. R Espondeo ad primum affirmative: non enim satisficeret alias voluntati fundatori. Corr. l. 2. c. 11. n. 20. & 27. cum communi. Respondet idem ad secundum. n. 22. Capellum circa legitimam causam celebrando alibi peccare mortaliter. Respondet ad tertium: non tamen teneri illum missas lectas alibi legere denou in loco designato: quia jam in substantia satisfactum oneri missarum injuncto à fundatore, neque ad ullam aliam restitucionem; quia non privavit fundatorem fructu beneficij. Corrad. ibidem. n. 23. & 24. citans Barb. de potestate Episc. alleg. 24. v. 36. & Fraxinell. de oblig. sacerd. seq. 4. corol. 5. §. 3.

2. Respondet ad quartum dispensare in hoc non posse Episcopū (etiam consentientibus hæredibus; cū non agatur in hoc puncto de voluntate hæredum, sed fundatori. Navar. de orat. c. 5. n. 2. & 12.) cum verò sic derogaret menti fundatori, quod non potest. Corrad. n. 25. & 26. Nequidem dum Capellanus ratione studiorum abest, & ut sentire videtur Barb. loc. cit. ex Henr. Corr. ibid. ubi ait: & in hoc casu de necessitate petendum indulsum Pontificium, censiū à peritissimis Curialibus, uti & num. 20. ait, praxin ipsam docere, non nisi de licentia Papæ licere dictas missas celebrare alibi.

Questio 105. An, & quando numerus missarum ex fundatione impositus Capellania (idem est de Vicariis, aliisque similibus beneficiis) reduci possit per Ordinarium, quando redditus diminuti sunt & insufficientes tali oneri?

R Espondeo: tametsi Episcopi in Synodo dicefanā, uti & Abbates, Generalisque ordinum in Capitulis Generalibus ex concessione Trid. sess. 25. c. 4. de reform. (cujus concessionis varias limitationes, explicationes, & variorum super ea sententias vide apud Garc. loc. cit. n. 127. & seq. Vide etiam Barb. de potest. Episc. alleg. 29.) possint, re diligenter perspecta, prout major Dei honor